

Sygn. akt II Ka 271/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

14 października 2022r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Agata Wilczewska

Sędziowie: Sędzia SO Robert Rafał Kwieciński

Sędzia SO Karol Skocki

Protokolant: sekr. sąd. Marta Burek

przy udziale prokuratora Szymona Kolibowskiego

po rozpoznaniu 14 października 2022r.

sprawy **R. M.**

oskarżonego z art.286§1k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego oraz przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego J. K.

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z 12 maja 2022r., sygn. akt II K 130/18

I. Uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art.327§4k.p.k. i art.17§1pkt 7k.p.k.

w zw. z art.439§1pkt8 k.p.k. umarza postępowanie karne wobec oskarżonego R. M. o zarzucany mu czyn z art.286§1k.k.

II. Kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Karol Skocki Agata Wilczewska Robert Rafał Kwieciński

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IIKa 271/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Koninie z 12 maja 2022r. w sprawie IIK 130/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	Apelacja obrońcy:	# zasadny
	I. Bezwzględne przyczyny odwoławcze z art.439§1pkt1i9k.p.k.:	# częściowo zasadny
	1. naruszenie art. 327 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. poprzez prowadzenie niniejszego postępowania pomimo, że postanowieniem prokuratora z dnia 29 lutego 2012 r., sygn. akt 1. Ds. 681/11 utrzymanym w mocy postanowieniem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 25 kwietnia 2012 r., sygn. akt (...) postępowanie co do tego samego czynu i tej samej osoby zostało prawomocnie umorzony;	# niezasadny
	2. naruszenie art. 40 § 1 pkt 7 k.p.k. poprzez wydanie go przez Sąd, w składzie którego zasiadał sędzia, który brał udział w wydaniu orzeczenia kończącego postępowanie w niniejszej sprawie tj. postanowienia Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 25 kwietnia 2012 r., sygn. akt(...) w sprawie utrzymania w mocy postanowienia prokuratora z dnia 29 lutego 2012 r., sygn. akt 1. Ds. 681/11 o umorzeniu śledztwa przeciwko R. M.	# zasadny
	II. Względne przyczyny odwoławcze:	# częściowo zasadny
	1. błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę wyrokowania poprzez przyjęcie, że oskarżony nie wywiązał się z umowy pożyczki, w sytuacji kiedy	# niezasadny
		# zasadny
		# częściowo zasadny

już z samego zawiadomienia o przestępstwie z dnia 4 września 2017 r. wynika, że oskarżony w dniu 18 lutego 2011 r., w siedzibie kancelarii notarialnej wręczył mu 140.000 zł, które on przekazał od razu swojemu pełnomocnikowi P. K., a następnie po wyjściu z kancelarii, w samochodzie wręczył mu 40.000 zł. Okoliczność ta znajduje potwierdzenie także w zeznaniach pokrzywdzonego jak i pozostałych świadków tj. H. K., T. A. (1) i P. K., w wyjaśnieniach oskarżonego, dokumencie urzędowym w postaci aktu notarialnego, w którym pokrzywdzony oświadczył, że otrzymał całość pieniędzy a nadto, w wypowiedziach publicznych pokrzywdzonego i jego żony zawartych w materiale telewizyjnym z programu Interwencja w Telewizji (...), w której konsekwentnie podnoszą, że na akt notarialny oskarżony przyniósł pieniądze, które w imieniu pokrzywdzonego przeliczył i następnie zabrał P. K.;

niezasadny
zasadny
częściowo zasadny
niezasadny
zasadny
częściowo zasadny
niezasadny
zasadny
częściowo zasadny
niezasadny
zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

2. błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę wyrokowania poprzez przyjęcie, że oskarżony nie wywiązał się z umowy pożyczki, w sytuacji kiedy z zeznań samego pokrzywdzonego składanych na rozprawie w dniu 28 marca 2019 r. wynika wprost: "W którymś momencie chyba jeszcze przed odczytaniem przez notariusza, ten kupiec wyjął pieniądze na parapet, on zaczął je sortować, podawał K.. Pieniądze były w kupkach i luzem. Te pieniądze w kupkach były czymś owinięte, papierem albo gumką. K. liczył te pieniądze. Nie wiem ile było tych kupek, może z 8 może z 10, ale tak naprawdę nie wiem ile było, bo nie dopuścili mnie do tych pieniędzy. Przeliczone pieniądze K. wkładał do walizki, tej którą przyniósł ze sobą.

Wszystkie pieniądze, które przyniósł kupiec włożył do walizki, bo on je najpierw przeliczył i posortował."

3. błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę wyrokowania poprzez przyjęcie, że pokrzywdzony w chwili podpisywania aktu notarialnego miał ograniczone zaburzenia osobowości i upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim, co skutkowało tym, że jego stan psychiczny z uwagi na deficyty intelektualne i poznawcze w dniu zawierania aktu notarialnego 18.02.2011 r. wpłynął na to, że miał on ograniczoną zdolność podjęcia właściwej decyzji, rozumienia treści podpisywanych dokumentów oraz znacznie ograniczoną zdolność rozumienia odległych następstw podpisywanego aktu notarialnego w sytuacji, i że oskarżony o tym wiedział, w sytuacji kiedy z opinii ustnej biegłej zakresu psychiatrii składanej na rozprawie w dniu 26 sierpnia 2013 r. w sprawie cywilnej Sądu Okręgowego w Koninie wynika, że upośledzenie i deficyty występujące u pokrzywdzonego mogą być niezauważalne przez osobę nie posiadającą wykształcenia z zakresu psychiatrii a oskarżony w dniu 18 lutego 2011 r. spotkał się z pokrzywdzonym pierwszy raz;

4. błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę wyrokowania poprzez przyjęcie, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci nieruchomości opisanej aktem notarialnym w sytuacji, kiedy z samego ponownego zawiadomienia o przestępstwie jak i z zeznań świadków w osobach pokrzywdzonego, jego żony, T.

A. (2), P. K. jak i z wyjaśnień oskarżonego wynika, że pokrzywdzony w dniu zawarcia umowy pożyczki otrzymał od oskarżonego 180.000 zł, które pokrzywdzony przekazał następnie swojemu pełnomocnikowi P. K.;

5. naruszenie prawa materialnego w postaci art. 286 § 1 kk poprzez przyjęcie, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona tego czynu i doprowadził pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego:

I. Naruszenie prawa materialnego w innym wypadku niż kwalifikacja prawna czynu:

1. naruszenie art. 46 § 1 i 2 k.k., poprzez jego niesłuszne niezastosowanie i nie orzeczenie wobec oskarżonego R. M. na rzecz pokrzywdzonego J. K. środka kompensacyjnego w postaci zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, ewentualnie nawiązki, podczas gdy jak wynika z protokołów rozpraw pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego w terminie określonym w art. 49a k.p.k. dwukrotnie o takie orzeczenie wnioskował, a materiał dowodowy zgromadzony w tym postępowaniu był wystarczający do orzeczenia przez sąd zadośćuczynienia, ewentualnie nawiązki, a zatem orzeczenie tego obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody było obligatoryjne;

2. naruszenie § 11 ust. 2 pkt 3 oraz § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie poprzez ich niewłaściwe

zastosowanie i zasądzenie na rzecz pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego kwoty 1.344,00zł w sytuacji gdy prawidłowe zastosowanie tych przepisów powinno doprowadzić do zasądzenia kwoty 1.680zł;

3. naruszenie § 12 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, w której pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego poza wyznaczonymi terminami rozpraw był w sądzie w dodatkowym dniu celem przejrzenia akt, co świadczy o tym, że dokonał innej czynności procesowej w toku postępowania sądowego, co rodziło konieczność zasądzenia dodatkowej kwoty w wysokości 210zł.

II. Obraza przepisów prawa procesowego mająca istotny wpływ na treść orzeczenia:

1. obraza art. 415 k.p.k., polegająca na nie orzeczeniu zadośćuczynienia, ewentualnie nawiązki na rzecz pokrzywdzonego, podczas gdy w sytuacji skazania oskarżonego sąd orzeka nawiązkę lub zadośćuczynienie na rzecz pokrzywdzonego, a materiał dowodowy zgromadzony w tym postępowaniu był wystarczający do orzeczenia przez sąd zadośćuczynienia, ewentualnie nawiązki;

2. obraza art. 627 k.p.k. poprzez nie zasądzenie na rzecz oskarżyciela posiłkowego wydatków związanych z dojazdem pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego do sądu.

<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>W pierwszej kolejności za zasadny Sąd odwoławczy uznał zarzut dotyczący zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej w postaci prawomocności rzeczy osądzonej.</p> <p>Sąd I instancji naruszył bowiem w pierwszej kolejności art. 327 § 4k.p.k. nie badając należyście po wpłynięciu aktu oskarżenia w niniejszej sprawie czy były podstawy do wznowienie śledztwa przeciwko oskarżonemu o zarzucany mu czyn, co doprowadziło do braku decyzji w przedmiocie umorzenia tego postępowania wobec oskarżonego przed rozprawą, a skierowania sprawy na rozprawę, a to w konsekwencji doprowadziło do procedowania w sprawie w której uprzednio prawomocnie umorzono postępowanie karne wobec oskarżonego, czym dopuszczono do zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439§1pkt8 k.p.k. w zw. z art.17 § 1 pkt 7 k.p.k.</p> <p>W tym miejscu należy przypomnieć, że postanowieniem Prokuratora Rejonowego w Koninie z dnia 29 lutego 2012r.,w sprawie o sygn. akt 1. Ds. 681/11, utrzymanym w mocy postanowieniem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 25 kwietnia 2012 r., sygn. akt (...) postępowanie wobec oskarżonego o zarzucany mu czyn w tej samej postaci, a polegający na tym, że w dniu 18 lutego 2011 roku w K. działając w celu ociążenia korzyści majątkowej doprowadził J. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci niezabudowanej działki nr (...) położonej w obrębie W., gmina K. w ten sposób,</p>	

że zawarł umowę pożyczki oraz umowę przeniesienia własności nieruchomości na zabezpieczenie wierzytelności, w świetle której J. K. miała zostać udzielona nieoprocentowana pożyczka w kwocie 180.000,00zł z ostatecznym terminem spłaty w dniu 18 maja 2011 roku, której zabezpieczeniem była przedmiotowa nieruchomość, podczas gdy w istocie J. K. otrzymał kwotę 50.000,00zł tytułem pożyczki w wyniku czego powstały straty w kwocie 130.000,00zł na rzecz J. K. zostało prawomocnie umorzone.

Postanowieniem z 8 grudnia 2017r. w sprawie (...).2016 Prokurator Prokuratury Okręgowej w Koninie wznowił prawomocnie umorzone śledztwo wobec podejrzanego R. M. o zarzucany mu czyn z art.286§1k.k. Przyczynkiem do wznowienia śledztwa miał być wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 10 czerwca 2015r. w sprawie ICa7/15 zmieniający wyrok Sądu Okręgowego w Koninie z 22 września 2014r. w sprawie IC 997/11, a ustalający, że zawarta w dniu 18 lutego 2011r. w K. przed notariuszem T. A. (2) pomiędzy J. K. a R. M. umowa pożyczki i przeniesienia własności nieruchomości położonej w obrębie W. o powierzchni 0,83ha nr geod.471 na zabezpieczenie wierzytelności jest nieważna. Wznawiając śledztwo prokurator wskazał jedynie, że w związku z powyższym sprawa wymaga ponownej analizy, w tym również pod kątem udziału w sprawie P. K.. Prokurator wskazał również na fakt przeniesienia własności spornej nieruchomości przez R. M. w trakcie postępowania cywilnego na osobę trzecią.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Koninie prowadząc śledztwo po jego wznowieniu nie zapoznał się jednak nawet z aktami sprawy o sygn. IC997/11 dotyczącymi stwierdzenia nieważności umowy i znajdującymi się w nich opiniami biegłych, zapoznał się jedynie i dokonał kserokopii z akt Sądu Okręgowego w Koninie o sygn. IC287/17 dotyczących sprawy z powództwa R. M. przeciwko J. K. o zapłatę kwoty 180.000zł czyli zwrotu kwoty udzielonej pożyczki w związku ze stwierdzeniem nieważności umowy.

Ograniczył się do ponownego przesłuchania P. K. w charakterze świadka oraz do ponownego przesłuchania podejrzanego R. M., nie zmieniając w żaden sposób stawianego mu zarzutu, co może mógł uczynić w związku z okolicznościami wynikającymi z akt sprawy IC997/11, gdyby się z nimi zapoznał, w szczególności z opinii biegłych z których wynikało, że J. K. w chwili podpisywania aktu notarialnego miał ograniczone zaburzenia osobowości i upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim, co skutkowało tym, że jego stan psychiczny z uwagi na deficyty intelektualne i poznawcze w dniu zawierania aktu notarialnego 18 lutego 2011r. wpłynął na to, że miał on ograniczoną zdolność podjęcia właściwej decyzji, rozumienia treści podpisywanych dokumentów oraz znacznie ograniczoną zdolność rozumienia odległych następstw podpisanego aktu notarialnego i dlatego decyzja jaką podjął nie była powzięta swobodnie.

Zarzut stawiany oskarżonemu przez prokuratora w dalszym ciągu dotyczył jedynie doprowadzenia

pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem sprowadzającego się do wypłacenia pokrzywdzonemu kwoty 50.000zł zamiast wynikającej z umowy pożyczki kwoty 180.000zł., przy czym prokurator w zarzucie nie zawarł nawet znamienia w postaci wprowadzenia pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru zapłacenia pełnej kwoty pożyczki, bez którego znamiona czynu zarzucanego oskarżonemu nie były nawet kompletne, a co uczynił dopiero Sąd I instancji zmieniając w tym zakresie opis czynu przypisanego oskarżonemu.

W tej sytuacji nie można zgodzić się ze stanowiskiem wyrażonym przez prokuratora w postanowieniu o wznowieniu śledztwa, że wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 10 czerwca 2015r. w sprawie ICa7/15 zmieniający wyrok Sądu Okręgowego w Koninie z 22 września 2014r. w sprawie IC 997/11, a ustalający, że zawarta w dniu 18 lutego 2011r. w K. przed notariuszem T. A. (2) pomiędzy J. K. a R. M. umowa pożyczki i przeniesienia własności nieruchomości położonej w obrębie W. o powierzchni 0,83ha nr geod.471 na zabezpieczenie wierzytelności jest nieważna, mimo iż nie był znany z oczywistych względów w poprzednim postępowaniu, stanowił nowy istotny fakt lub dowód pozwalający na wznowienie prawomocnie zakończonego śledztwa wobec oskarżonego o zarzucany mu czyn z art.286§1k.k., którego istota sprowadzała się do doprowadzenia pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem z uwagi na fakt nie przekazania pokrzywdzonemu pełnej, wynikającej z umowy kwoty

pożyczki. Zwłaszcza, że w dalszym toku postępowania, po wznowieniu śledztwa w żaden sposób nie zmodyfikowano opisu czynu zarzucanego oskarżonemu, mając na uwadze okoliczności wynikające z wyroku stwierdzającego nieważność umowy pożyczki.

Również Sąd I instancji rozpoznając sprawę po wniesieniu aktu oskarżenia oceniał tylko te same dowody, które już uprzednio były przedmiotem oceny Sądu, który badał zasadność umorzenia śledztwa wobec podejrzanego wówczas R. M. i oceniając teraz zgłosił odmiennie (mimo że w obu tych postępowaniach procedował w takim samym składzie) te same dowody, które były już zgromadzone przed umorzeniem postępowania, poczynił inne ustalenia faktyczne i doszedł do przekonania, że oskarżonemu, w oparciu o te same dowody, znane już Sądowi przed wydaniem decyzji o utrzymaniu w mocy postanowienia o umorzeniu śledztwa, można przypisać winę w zakresie zarzucanego mu czynu z art.286§1k.k., zmieniając pierwotny zarzut tylko poprzez uzupełnienie jego opisu o znamię wprowadzenia w błąd co do zamiaru zapłacenia pełnej kwoty pożyczki i ustalając wyplaconą pokrzywdzonemu pożyczkę na kwotę 40.000zł.

Sąd w żaden sposób nie odniósł się też do zeznań pokrzywdzonego czy jego żony składanych po wznowieniu postępowania w sprawach cywilnych, a także przed Sądem I instancji z których wynikało, że pokrzywdzony przystępując do aktu notarialnego myślał, że przystępuje do umowy kupna sprzedaży, a nie do umowy pożyczki. Niezależnie od tego czy

zeznania te można było uznać za wiarygodne czy też nie, Sąd nie poczynił odmiennych ustaleń faktycznych niż te wynikające z treści zarzutu.

Sąd ustalił więc, że pokrzywdzony był świadomy, że zawiera umowę pożyczki, przy czym został oszukany w ten sposób, że nie wypłacono mu pełnej kwoty pożyczki. Ustalenia te Sąd poczynił tylko i wyłącznie na podstawie dowodów znanych przed umorzeniem śledztwa, niezależnie od treści wyroku sądu cywilnego stwierdzającego nieważność tej umowy. Mimo że w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd powołał się na wyrok cywilny jako nowy fakt, to nie wskazał czy i w jaki sposób wyrok ten wpłynął na możliwość dokonania odmiennej oceny pozostałych znanych już wcześniej Sądowi dowodów.

Przepis art.327§2k.p.k. wymaga natomiast, by ujawnione fakty lub dowody były „istotne. Słowo „istotny” oznacza „taki, który stanowi istotę czegoś, czyli podstawę, zasadniczą treść czegoś; taki jest charakterystyczny, ważny (...) taki, który jest znaczący, duży” (Praktyczny słownik współczesnej polszczyzny, t. 14, red. H. Zgólkowa, Poznań 1998, s. 389). Taki przymiot mają fakty lub dowody, które w wypadku potwierdzenia powodują uznanie umorzenia za bezzasadne. Gdyby były one znane uprzednio, zapobiegłyby wydaniu postanowienia o umorzeniu postępowania. Wynikające z nich ustalenia faktyczne lub możliwości dowodowe mogą doprowadzić do odmiennego rozstrzygnięcia niż zapadłe poprzednio. Uznanie ujawnionych faktów lub dowodów za istotne zależy od możliwości

ich wpływu na stwierdzenie bezpodstawności umorzenia.

W niniejszym postępowaniu ani zaś prokurator wznawiając śledztwo, ani prokurator kierując akt oskarżenia, ani Sąd orzekający w I instancji nie wskazali jaki wpływ miał wyrok sądu cywilnego stwierdzający nieważność umowy pożyczki na odmienne rozstrzygnięcie w kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonego za zarzucany mu od samego początku i ostatecznie przypisany ten sam czyn.

W zasadzie każdy fakt lub dowód nieznanymi jest nowymi. Skoro mają to być fakty lub dowody nieznanymi w poprzednim postępowaniu, to jednocześnie są one nowe dla prowadzonego postępowania. Muszą to jednak być fakty istotne dla możliwości przypisania odpowiedzialności karnej. Ustawodawca wyeliminował możliwość wznowienia postępowania z uwagi na odmienną ocenę strony faktycznej. Chodzi o to, że błędna decyzja o umorzeniu ma wynikać nie z odmiennej oceny zebranych dowodów, lecz z braków w materiale dowodowym.

W niniejszej sprawie natomiast wznowienie postępowania i skierowanie aktu oskarżenia do Sądu miało konwalidować jedynie, w ocenie Sądu odwoławczego, błędną, decyzję o umorzeniu postępowania przygotowawczego wynikającą z błędnej oceny znanych już wcześniej dowodów.

Należy podnieść, że odmienna ocena tych samych dowodów, nawet po ponownym ich przeprowadzeniu i po ujawnieniu oraz wyjaśnieniu nie znanych dotychczas okoliczności, jeżeli nie są to okoliczności istotne, nie może stanowić

podstawy wznowienia prawomocnie umorzonego postępowania przygotowawczego (por. wyrok SN z 28.02.79r. (...) 168/78, OSN KW (...), LEX nr 19546).

Podważenie dokonanej merytorycznej oceny dowodów może nastąpić po przeprowadzeniu nowych nie znanych dotychczas dowodów, które mogą mieć istotny wpływ na zmianę tej oceny i stanowić podstawę innej merytorycznej oceny dowodów.

W rozpoznawanej sprawie dotyczącej stawianego oskarżonemu określonej treści zarzutu z art.286§1k.k. brak było podstaw faktycznych i prawnych do odmiennej oceny tych samych dowodów, które ocenił Sąd I instancji przypisując oskarżonemu czyn z art.286§1k.k., mimo ujawnienia wyroku stwierdzającego nieważność umowy pożyczki.

Stwierdzenie nieważności umowy pożyczki i przeniesienia własności nieruchomości na zabezpieczenie wierzytelności z powodów wskazanych przez Sąd Apelacyjny w Poznaniu nie pozwalało samo w sobie inaczej ocenić prawdziwości zeznań pokrzywdzonego, który w postępowaniu karnym od początku twierdził, że nie otrzymał całej kwoty pożyczki w wysokości 180.000zł, a jedynie 40.000zł, które to zeznania zostały uznane pierwotnie za niewiarygodne -przed umorzeniem śledztwa, a ocenione jako wiarygodne po wznowieniu śledztwa. Należy wskazać, że pokrzywdzony przed umorzeniem śledztwa nie kwestionował zawarcia umowy pożyczki, a tylko brak zapłaty całej kwoty pożyczki był przedmiotem czynu zarzucanego oskarżonemu.

Stwierdzona u pokrzywdzonego przez biegłych w postępowaniu cywilnym ograniczona zdolność podjęcia decyzji, rozumienia treści podpisywanych dokumentów w chwili podpisywania aktu notarialnego czy znacznie ograniczona zdolność rozumienia odległych następstw podpisanego aktu notarialnego, mogła prowadzić ewentualnie do postawienia oskarżonemu po wznowieniu śledztwa innego zarzutu, natomiast nie mogła wpłynąć na ocenę dowodów, w szczególności zeznań pokrzywdzonego co do faktu otrzymania od oskarżonego w wyniku umowy pożyczki jedynie kwoty 40.000zł, które to dowody miały znaczenie dla przypisania oskarżonemu zarzucanego mu czynu w tej samej postaci jak przed umorzeniem śledztwa. Przy czym należy też wskazać, że przed umorzeniem śledztwa pokrzywdzony nie wskazywał na okoliczności, które pojawiały się dopiero w postępowaniu cywilnym czy po wznowieniu postępowania, dotyczące jego przekonania, że przystępuje do umowy kupna sprzedaży a nie umowy pożyczki. W takim kierunku nie prowadzono też śledztwa po jego wznowieniu.

Ponieważ Sąd ma obowiązek kontroli decyzji prokuratora o wznowieniu prawomocnie umorzonego postępowania przygotowawczego w zakresie zarzutu objętego aktem oskarżenia. Obowiązek ten wynika wyraźnie z art. 17§1 pkt 7 k.p.k., przepis ten bowiem ma zastosowanie w każdym wypadku stwierdzenia, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie ukończone, w tym także w razie ustalenia,

iż okoliczności nie znane w poprzednim postępowaniu nie były okolicznościami istotnymi (art.327§4 k.p.k.), Sąd odwoławczy zmuszony był w oparciu o przepis art.439§1pkt8k.p.k. uchylić zaskarżony wyrok i umorzyć postępowanie karne wobec oskarżonego.

Sąd odwoławczy zauważa natomiast, że zarzut naruszenia art. 40 § 1 pkt 7 k.p.k. poprzez wydanie wyroku przez Sąd, w składzie którego zasiadał sędzia, który brał udział w wydaniu postanowienia Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 25 kwietnia 2012 r., sygn. akt IIKp77/12 w przedmiocie utrzymania w mocy postanowienia prokuratora z dnia 29 lutego 2012r., sygn. akt 1. Ds. 681/11 o umorzeniu śledztwa przeciwko R. M. nie stanowiło bezwzględnej przyczyny odwoławczej. Orzeczenie to nie było bowiem uchylone. Okoliczność ta mogła jedynie stanowić naruszenie art.41§1k.p.k., gdyby miała wpływ na treść orzeczenia. Wpływu takiego można by upatrywać jedynie wówczas, gdyby drugie orzeczenie było tożsame w swojej treści z pierwszą decyzją wydaną przez Sąd w takim samym składzie, co w tym przypadku nie miało miejsca.

Na marginesie tylko Sąd odwoławczy zauważa, że niezasadny z gruntu okazał się zarzut obrońcy oskarżonego dotyczący naruszenia prawa materialnego art.286§1k.k., skoro skarżący kwestionował poczynione przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne.

Ustosunkowywanie się do zarzutów dotyczących błędnych ustaleń faktycznych w okolicznościach niniejszej sprawy (uwzględnienia zarzutu bezwzględnej przyczyny

<p>odwoławczej) Sąd odwoławczy uznał za bezprzedmiotowe.</p> <p>Z tych samych powodów bezprzedmiotowe było ustosunkowywanie się do zarzutów zawartych w apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Obrońcy oskarżonego:</p> <ul style="list-style-type: none"> - o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania; - o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu; <p>Pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego:</p> <ul style="list-style-type: none"> - orzeczenie zadośćuczynienia, ewentualnie nawiązki na rzecz J. K. od oskarżonego w wysokości 10.000,00zł, - w zakresie pkt III wyroku zasądzenie na rzecz oskarżyciela posiłkowego J. K. w miejsce kwoty 1344,00zł kwoty 1890,00zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, - o zasądzenie od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie odwoławcze według norm prawem przepisanych oraz kosztów dojazdu do Sądu. 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wnioski obrońcy o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazania</p>		

sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania czy też ewentualny wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu okazały się niezasadne.

Mając na uwadze wskazane wyżej okoliczności Sąd odwoławczy zmuszony był w oparciu o przepis art.439§1pkt8k.p.k. uchylić zaskarżony wyrok i umorzyć postępowanie karne wobec oskarżonego.

W tej sytuacji wnioski pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, wobec umorzenia postępowania karnego wobec oskarżonego, okazały się bezzasadne.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwi ęz ł e o powodach uwzgl ę dnienia okolicznośc i	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwi ę z ł e o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	

1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwi ę z le o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylecia		
<p>Ponieważ Sąd ma obowiązek kontroli decyzji prokuratora o wznowieniu prawomocnie umorzonego postępowania przygotowawczego w zakresie zarzutu objętego aktem oskarżenia. Obowiązek ten wynika wyraźnie z art. 17§1 pkt 7 k.p.k., przepis ten bowiem ma zastosowanie w każdym wypadku stwierdzenia, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie ukończone, w tym także w razie ustalenia, iż okoliczności nie znane w poprzednim postępowaniu nie były okolicznościami istotnymi (art.327§4 k.p.k.), Sąd odwoławczy zmuszony był w oparciu o przepis art.439§1pkt8k.p.k. uchylić zaskarżony wyrok i umorzyć postępowanie karne wobec oskarżonego.</p>		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Wobec umorzenia postępowania karnego w stosunku do oskarżonego kosztami procesu, zgodnie z art.632pkt2k.p.k. w zw. z art.634k.p.k., należało obciążyć Skarb Państwa.

7. PODPIS
Karol Skocki Agata Wilczewska Robert Rafał Kwieciński

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina oskarżonego		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia	
---------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Brak orzeczenia zadośćuczynienia		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana